

Posledná inštancia - Absolut

Vysvetlenie

Z dôvodu lepšieho porozumenia udalostí, ktoré sa stali v Houstone, USA, som si dovoľil citovať nasledujúcu pasáž z kázania *“Boh skrytý a zjavený v jednoduchosti”* zo 17. 3. 1963:

“Pred krátkym časom som bol zavolaný do Houstonu v Texase, aby som dosiahol žiadosť o milosť. Zhromaždil som niekoľko ľudí, kázal im a navštívil ich, aby podpísali žiadosť o milosť pre toho chlapca a dievča, ktorí sa do niečoho dostali. Myslím, že ste o tom v novinách čítali. Jednalo sa o nevlastného syna pána Ayersa. Bol to pán Ayers, ktorý urobil tú fotografiu anjela Pána, ktorú vidíte tam. On je rímsky katolík a jeho žena je židovka. Oženil sa s týmto židovským dievčaťom, oni spolu o náboženstve a podobných veciach nehovorili. Ted Kipperman, ktorý s ním spolupracuje, je majiteľom Douglas Studio.”

V januári 1950 mal brat Branham v Houstone, niekoľko zhromaždení s uzdravovaním. Proti tomu povstal vedúci miestneho baptistického zboru, reverend Dr. Best, ktorý dokonca vyzval k verejnej debate o *“božskom uzdravovaní skrze zmierujúcu obeť Krista.”* Reverend F. F. Bosworth, ktorý brata Branhama sprevádzal, bol ochotný to urobiť. Dr. Best si prenajal dvoch fotografov, Teda Kippermana a Jamesa Ayersa, ktorí počas tejto debaty urobili mnoho fotografií. Úplne na konci večera prehovoril aj brat Branham a taktiež boli urobené fotografie.

Ešte toho večera chcel James Ayers vyvolať filmy, ale zistili, že negatívy boli prázdne a podaril sa len jediný snímok, totiž ten s fotografiou reverenda Branhama. Prekvapenie bolo o to väčšie, že na fotografii bolo nad hlavou brata Branhama vidieť svetlo. O tomto fenoméne mu okamžite podal správu. Len niekoľko dní predtým vyslovil práve tento James Ayers zlé poznámky o bratovi Branhamovi a označil ho za podvodníka a hypnotizéra, čo bolo dokonca zverejnené v novinách.

Negatív so svetlom nad hlavou brata Branhama bol neskôr vedecky skúmaný znalcom v odbore sporných dokumentov George J. Lacym a 29.1.1955 písomne prehlásený za pravý. Táto fotografia je nám všetkým známa.

Je pozoruhodné, že to bol nevlastný syn práve tohoto fotografa Jamesa Ayersa, ktorý asi o 12 rokov neskôr spáchal spolu so svojou priateľkou ťažký zločin a bol odsúdený k smrti. Ale Bôh vypočul modlitby a odplatil snaženie brata Branhama a títo dvaja mladí ľudia boli omilostení.

Aké posilnenie viery pre nás všetkých!

Ewald Frank

Posledná inštancia - Absolut

(An Absolute) kázané v Houston, Texas, 4. 3. 1963

William Marrion Branham

Ďakujem, brat Houstra, dobrý večer vám v Houstone. Mám to za veľkú prednosť, že môžem byť znova tu v Houstone. Je to už veľa rokov odvtedy, čo som tu naposledy bol. Dnes večer som sedel a počúval každého rečníka.

Pred niekoľkými dňami, keď som už chcel odcestovať, som sa dozvedel, že títo dvaja mladí ľudia boli odsúdení na trest smrti. Myslel som si: *“Nikdy by som si neodpustil, ak by sa týmito dvom mladým ľuďom niečo prihodilo, bez toho aby som tam išiel a učinil všetko čo som len mohol, aby som ich matkám a otcom pomohol zachrániť život ich detí.”*

Houston je pre mňa pozoruhodné mesto. Mám mnoho krásnych spomienok spred mnohých rokov na moju prvú návštevu u brata Kitsona a v *“Herald of Faith”* a neskôr v auditóriu s bratom Raymondom Richey.

A potom samozrejme na ten večer s pánom Ayersom a pánom Kippermanom, keď fotoaparát podal dôkaz o tom, že to, čo som povedal bola pravda. Objektív kamery zosnímal svetlo ako realitu, ktorú som videl vo videní. Kristus, ktorého kážeme a veľmi milujeme, a ktorý zaslúbil, že bude s nami, bol s nami a fotoaparát zosnímal jeho obraz. V minulosti som často povedal, že to svetlo vždy znova vidím. Ale niekedy sú ľudia skeptickí, čo môžeme určite chápať. Ale v ten večer bol daný dôkaz. Bolo to po prvý krát odfotografované. Od toho času to bolo odfotografované ešte niekoľko krát, napr. v Nemecku, pred nejakým časom, keď bolo to svetlo v dobe pomazania v činnosti, prišlo dole a potom zasa zmizlo. Tieto veci sa nedejú, aby bol oslávený nejaký človek, ale aby bola potvrdená prítomnosť Ježiša Krista medzi Jeho ľuďom.

Veríme, že ten istý Ježiš je dnes večer tu, aby nám pomohol v tomto prípade. Tiež verím, že Jeho to zaujíma oveľa viac, ako to kedy môže nás. Prirodzene, že spolicítim s rodičmi týchto mladých ľudí a stojím rameno pri ramene so všetkými, ktorí sa snažia ich vytrhnúť z pazúrov smrti.

Je mi jasné, že toto nie je žiadne evanjelizačné zhromaždenie, ale že tieto zhromaždenia s modlitbami sú plánované za tie duše, nad ktorými leží tieň smrti. Pretože už je neskoro, nebudem hovoriť dlho.

Rád by som prečítal dve biblické miesta a ukázal súvislosti, ktoré medzi nimi sú. Ak máte so sebou svoju Bibliu, nájdite si so mnou Filipenským 1. Čítame verš 20:

“...podľa môjho túžobného očakávania a mojej nádeje, že nebudem v ničom zahanbený, ale celou smelosťou, ako vždycky tak i teraz bude veličený Kristus v mojom tele buď životom buď smrťou.”

Skutky apoštolov 2.25 až 31: *“Lebo Dávid hovorí vzťahom na neho: Vždycky som videl pred sebou Pána, lebo mi je po pravici, aby som sa nepohnul. Preto sa rozveselilo moje srdce, a môj jazyk splesal, áno i moje telo bude státiť na nádeji, lebo nezanecháš mojej duše v ríši smrti ani nedáš svojmu Svätému vidieť porušenie. Dal si mi poznať cesty života a naplníš ma veselosťou so svojou tvárou! Mužovia bratia! Patrí sa povedať vám prosto a smele o patriarchovi Dávidovi, že i zomrel, i pochovali ho, a jeho hrob je u nás až do dnešného dňa. A teda súc prorokom a vediac, že sa mu Bôh zaviazal prísahou, že z plodu jeho bedier, podľa tela, vzbudí Krista a dosadí na jeho trón, a vidiac to vopred hovoril o zmŕtvychvstaní Kristovom, že ani nebola zanechaná jeho duša v ríši smrti, ani jeho telo že nevidelo porušenia.”*

Chceme skloniť naše hlavy k modlitbe.

Nebeský Otče, sme Ti vďační za tvoju milosť. Dnes večer sme tu, Pane, aby sme Ťa zvláštnym spôsobom prosili o milosrdenstvo. Nečinili by sme to ak by sme nemali vieru, že nás vypočuješ, ak tomu veríme. Z celej zeme prileteli ľudia, a všade stúpajú k Tebe modlitby, aby životy týchto dvoch, za ktoré sa dnes modlíme boli zachované. Pane, my tiež prosíme, posilni otcov a matky týchto dvoch mladých ľudí. Ako sme sa dozvedeli, ten mladý muž Ti odovzdal svoj život a chcel by Tebe slúžiť. Počuli sme jedného z tých rečníkov, že hovoril, že by sa chcel stať služobníkom evanjelia. Prosím Ťa, ó Bože aby si dal tomuto mladému mužovi k tomu príležitosť.

Odpusti nám naše hriechy, očisti naše srdce od zlých myšlienok a od všetkého, čo nám stojí v ceste a bráni tomu, aby naše modlitby za týchto ľudí boli vypočuté.

Čítali sme Tvoje Slovo a vieme, že nebe a zem pominú, ale Tvoje Slovo obstoje. Prosíme o to, aby si nám skrze Duchu Svätého ukázal, čo je v tomto prípade Tvoja Božská vôľa. My sme počuli, čo právnik a iní povedali. Teraz Ťa prosíme: Ukáž nám čo máme ako ďalšie urobiť, aký je náš ďalší krok. Na to sme tu. Ukáž nám to zo Svojho Slova. Prosíme o to v mene Tvojho Syna Pána Ježiša. Amen.

Čítali sme dve biblické miesta a spoznali sme, aká vážna je táto situácia. Preto sme starostliví. Keď som o tom počul, a dostal telegram od matky, tak som si myslel: *“Aké by to bolo, keby sa tvoj syn alebo tvoja dcéra nachádzali v takých ťažkostiach?”* Urobíme všetko, čo len môžeme. Možno niekto povie: *“Brat Branham, to bol len krátky úsek zo Slova, ktoré si čítal.”* To môže byť

pravda. Ale hľa, nejedná sa o počet slov, ale o to, čo vyjadrujú. Je to zaslúbenie Božie.

Moja téma z tohoto textu znie: Absolut

Zvolil som túto tému, keď som predtým sedel vo svojej izbe v hoteli, pretože si myslím, že potrebujeme niečo pozitívneho, absolut, niečo čoho sa môžeme držať, a o čom vieme, že je to pravda. V takýchto ťažkých hodinách potrebujeme niečo, o čom sme presvedčení, že je to správne, čoho sa môžeme držať, bez ohľadu na to, ako tento prípad dopadne. Podľa Webstrovho lexikónu je *“absolut”* *“neobmedzená moc, niečo obsahujúce konečnú platnosť”*, ako *“Amen”*. Je to absolut a tým s konečnou platnosťou.

Všetky veľké vymoženosti, ktoré kedy na svete boli, boli spojené s nejakým druhom absolutu. Nedá sa činiť nič, jedine že by sme mali niečo, čoho sa môžeme držať. Ak má mladý muž v úmysle oženiť sa s dievčaťom, musí poznať charakter toho dievčaťa. A mladé dievča musí poznať charakter tohoto mladého muža, niečo o čo môže oprieť svoju dôveru. *“Je tento muž poctivý? Je to ten správny muž pre mňa?”* *“Dá mi táto mladá žena v živote to, čo očakávam?”* Musí to byť niečo, na čom svoje manželstvo založia, niečo čo obstojí. Preto bývajú podľa Slova Božieho v zbere požehnaní a zaviazaní na tento absolut. Pavol mal absolut, ktorého sa po svojom obrátení pevne držal. Kristus bol ten hlavný bod jeho života. Aká je to istota. Bol to úplne iný život ako predtým.

Pavol mal prežitie, ktoré ho k tomuto rozhodnutiu zaviedlo. On bol mocný muž a významný teológ. Ale nebol si úplne istý svojím pozíciou. Jedného dňa sa nachádzal na ceste do Damašku, keď prišlo svetlo ako ohnivý stĺp. Ako žid Pavol vedel, že to bolo to svetlo, v ktorom Bôh vyviedol Izrael z Egypta von. Preto sa ho ihneď spýtal: *“Kto si ty, Pane?”* On ho poznal ako Pána, ale teraz chcel presne vedieť: *“Kto si ty?”* A z toho ohnivého stĺpa počul hlas: *“Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ, tvrdo ti bude proti ostňu sa vzpečovať.”* Od toho času Pavol vedel, že Jahve Starého zákona je Ježiš Nového zákona. Mal niečo, čoho sa mohol držať, a preto tiež mohol písať tie veľkolepé dopisy Židom.

Ak máte vo svojom živote absolut, tak robíte veci, ktoré by ste inak nerobili, ak je Bôh hlavným bodom vášho života. Ak je Bôh hlavným bodom vášho života, tak jednáme tak, ako by sme inak nejednali. Niekedy svojrázne a zvláštne. Prečo je život kresťana tak zvláštny? Pretože dbá Slova Božieho, ktoré je tomuto svetu cudzie.

Na celom svete sú cirkvi, zbory a organizácie vo veľkom počte. Od tej doby, čo som bol vtedy u vás v Houstone som sedem krát cestoval okolo sveta a nabral som mnoho znalostí o bohoch a náboženstvách celého sveta. Ale o tom nehovorím. Hovorím o jednom absolute, totiž byť spojený s Kristom. To z vás

učiní zvláštnu osobu. Vaše myslenie je úplne iné ako bolo predtým, pretože ste niečo našli, v čom ste vašu vieru pevne ukotvili: Jeho, ktorý stvoril nebo a zem, ktorého Slovo má stvoriteľskú silu. Bôh povolal svet do bytia a nie je nič, čo by bolo pre neho príliš ťažké. Tým, že prijímate jeho Slovo dostávate taktiež stvoriteľskú silu. Slovo je predsa vyjadrená myšlienka.

Pavol sa dostal do stavu, keď sa už viac neodvolával na svoje teologické skúsenosti, ale mal osobné svedectvo. Stretol sa s Bohom a vedel, že ho Bôh povolal, a nikto mu o tom nič nemusel hovoriť, bol si úplne istý, že Bôh je stále ešte Bohom. Ak by si táto skupina, ktorá je dnes večer tu, mohla spomenúť že je Bôh stále ešte Bôh! On je ešte stále schopný nás vypočuť v tomto prípade, ak je potrebné božské uzdravenie, alebo niečo iné. On je stále Bôh. Musíme byť o tom presvedčení, pretože vieme, že je to pravda. Takí ľudia sa chovajú zvláštno. Zdá sa, že zabúdajú na to negatívne, pretože našli absolut, a pretože je to Slovo Božie. Ježiš povedal: *“Nebo a zem pominú, ale moje Slovo nikdy nepominie”*. *“Ak máme toto zaslúbenie, tak nepadneme.”*

Verím, že my, veriaci, ktorí sme prišli na toto zhromaždenie tu v Houstone, sme tu zhromaždení, aby sme volali tú moc, ktorá stojí nad každým ľudským zákonom a ľudskou mocou a môže zmeniť srdcia ľudí tak, ako to bolo s faraónom v Egypte. Musíme odvrátiť svoj pohľad od toho negatívneho a hľadiť na to pozitívne. Predtým ako veríme, potrebujeme niečo, v čo môžeme veriť. V čo môžete vložiť viac dôvery, ako v Slovo živého Boha, v silu Všemohúceho, ktorý všetko stvoril? V čo iné môžeme vložiť naše nádeje? Váš názor sa zmení, vy jednáte inak, ak očakávate, že Bôh naplní svoje zaslúbenia. A ak prídu ťažkosti, ako teraz, tak máme kotvu, niečo, čo vás pevne drží, pri čom ste upevnení. Je to zaslúbenie Slova Božieho ku ktorému sme upevnení. Práve tak, ako je kotva absolutom pre loď v čase búrky. Loď môže s radosťou vyraziť na more, ak má kotvu. Vy, obyvatelia Houstonu, bývate blízko pri mori a vidíte priplávať lode.

Mohli by sme sa pýtať: Prečo vozia so sebou túto ťažkú kotvu? Ale ak zúri búrka, ktorá rozbúri more, ktoré by mohlo vrhnúť loď na breh tak, že by sa rozbila, tak idú do hlbokaj vody a spustia túto veľkú, ťažkú kotvu do vody. **Ona si nájde niečo, čoho sa drží, na dne mora, a o čo sa zachytí, možno o nejakú skalu, ktorú zhora vôbec nie je vidieť.** Potom môže búrka zúriť. Kotva je niekde dole, ale drží. Vlny bijú do lode, ale ona má absolut, ktorý ju drží.

Tak je to s človekom, ktorý sa drží Krista a Jeho Slova, a verí mu. Je to absolut, niečo, čo ho drží.

Absolut je ako Polárka, hviezda, keď ste zablúdili. Ak ste stratili orientáciu a chcete nájsť cestu späť. Polárka je absolut. Existujú aj iné hviezdy, ale tie

menia svoje miesto. Zem sa točí a preto sa nachádzajú vždy niekde inde. Viete že Polárka stojí od večera až do rána na rovnakom mieste? Zem sa točí, ale jedna hviezda sa nepohne, ona sa nachádza nad zemskou osou, je to ukotvená, pevná hviezda. Ak túto polárnu hviezdu poznáte, tak vždy nájdete svoju cestu, aj keď ste zablúdili a nevíete kam máte ísť. Poznám jednu hviezdu, ktorá je ešte dôležitejšia ako Polárka. **Kto sa Jeho drží a pozná Jeho prítomnosť, nachádza pod Jeho vedením, totiž s pomocou Jeho Slova svoju cestu.** On je východisko zo všetkých núdzí, cesta k pokoju, cesta k úspechu. Táto hviezda je cesta k životu, totiž nasledovať túto hviezdu, Pána Ježiša. Ak sa nasmerujete podľa tejto hviezdy, tak je Duch Svätý tým kompasom, ktorý odkazuje jedine na túto hviezdu.

Magnetická ihla kompasu je vždy namierená na severný pól, bez ohľadu na to, v akej džungli sa nachádzate, aká púšť vás obklopuje, ako hmlisté je more - môžete otáčať kompas ako len chceme, ale ihla ukazuje vždy na sever. **Ak sa dostaneme do núdze a spoliehame na Krista, tak je jedno isté, Duch Svätý nás odkazuje na Slovo, ktoré nás vedie k našej polárnej hviezde, a On nás oslobodí od všetkej núdze, On je náš absolut.**

Niekomu kto zablúdil v divočine, ukazuje kompas cestu von. Ak sme v ťažkostiach, tak existuje len Jeden, ktorý je tak spoľahlivý, ako tá polárna hviezda. Pokiaľ sa Zem točí, zostane táto polárna hviezda na svojom mieste. S ohľadom na večnosť zostane Kristus vždy ten Záchranca, to východisko z ťažkostí, z každého nesúladu, z každej skúšky, zo všetkého. Ak sme s ním spojení, tak nie sme rozčúlení a nervózni, ako tí v tomto svete, ktorí hovoria: *“Čo mám teraz robiť, čo mám teraz činiť?”* Potom nie sme vôbec ukotvení. Človek, ktorý ukotvil svoju dušu a dôveru v Ježišovi Kristovi vie, že mu Otec dá, o čo ho v Jeho mene prosí, pretože Ježiš povedal: *“Ja to učiním.”* Tým je to vybavené.

Je to vybavené. Je to Amen. Absolut s konečnou platnosťou. Ak Ježiš povedal: *“O čokoľvek budete prosiť v mojom mene, to učiním...”*, potom to je s konečnou platnosťou. Potom to tak je. Pri všetkom, o čo v modlitbe prosíte, len verte, že ste to obdržali, tak vám to bude dané. Tým je to vybavené, to stačí. Ak sme skutočne ukotvení, veríme tomu a z Neho sme učinili náš absolut. On to čini. On je ten absolut, ktorý nás oslobodzuje od všetkého strachu. Ak ste v tej skale vekov ukotvení, tak už nemáte strach. Ľudia na mori nemajú strach, akokoľvek vlny bijú na loď, pokiaľ je kotva pevne tam dole v skale upevnená. Isteže nie, oni vedia: *“Loď je zaistená a nerozbije sa o nejaký skalný útes.”* Nebude vyplavená na plytčinu, aby sa tam prevrátila, pretože je absolútne bezpečne ukotvená o skalu.

Ak sa človek modlí modlitbu viery a svoju dušu ukotvil v Slove Božom, tak sa nebojí, pretože: *“Nebo a zem pomínú, Božie Slovo sa ale nepohne na veky.”*

Nech prídu a povedia čo chcú, naša viera spočíva v Bohu, v Bohu samotnom. Tomu veríme.

Existoval čas, keď správanie pri stole záviselo od toho, čo povedala nejaká žena. Myslím že sa volala Emily Post. Ona bola absolut, pokiaľ išlo o chovanie sa pri stole. Ak Emily Post povedala: *“Orechy sa jedia nožom!”*, tak to tak bolo. Bolo to záväzné, pretože ona bola absolut pre poriadok pri stole. Ak by povedala: *“Káva sa pije zo šálky a pri tom sa chlípe!”*, tak by to bol absolut, úplne jedno, aké zvláštno sa to môže zdať. Všetci sa podľa toho správali, pretože ju prijali ako smernicu pre správanie sa pri stole.

Potrebuje absolut pri všetkom, čo činíme. Ak chceme skutočne niečo dosiahnuť, tak musíme mať absolut. Existoval čas, keď slovo Hitlera v Nemecku bol absolut. Ak on povedal: *“Oni musia zomrieť”*, tak boli usmrtení., a ak povedal: *“Oni môžu žiť.”*, tak zostali žiť. Ak povedal: *“Vyhlásime vojnu.”*, alebo *“Nevyhlásime vojnu.”*, čokoľvek to bolo, jeho slovo bol absolut. Existoval čas, keď malo takýto absolut Taliansko. Bolo to slovo ich diktátora Mussoliniho. Čo povedal, to sa urobilo. Tvrdí sa, že svojho šófera zastrelil, keď raz prišiel o minútu skôr, aby ho odviezol. Ako dôvod povedal: *“Nechcem aby si tu bol o minútu skôr, chcem aby si tu bol na čas.”* Jeho slovo malo konečnú platnosť. Celé Taliansko ho poslúchalo.

Existoval čas v Egypte, v ktorom bol absolutom faraón, ale všetky ich rozhodnutia boli ľudské rozhodnutia, a oni všetci padli. Prečo? Pretože nesúhlasili so Slovom Božím pre ľudský život. Ja sa nadejem, že toto vsiakne ako kotva. Ak chceme zachrániť ľudský život, tak musíme prísť v súlade so Slovom a plánom Božím pre ľudský život. Jediná možnosť ako to nájsť, je nájsť to v Slove a veriť tomu.

Čo sa týka faraónov, videl som pred nejakým časom v Egypte, že tam museli kopat' asi šesť metrov hlboko, aby našli mestá, kde faraóni ako kráľovia na zemi panovali. Všetci tí veľkí panovníci, ktorí existovali, ich kráľovstvá zanikli a zmizli.

Ale existuje kráľovstvo, ktoré je vyvýšené nad každé iné kráľovstvo. Ono sa rozpína až do neba a nikdy nepominie. Tam panuje jeden Kráľ, ktorý ak o niečom rozhodne a my veríme tomu čo On rozhodol, tak to je náš absolut. Ono sa to naplní, bez ohľadu na to, čo niekto niekde povie. To platí navždy.

Náš najvyšší súd je tiež absolut, posledná inštancia pri všetkých súdnych jednaniach. Musíme ho mať. Možno nie vždy súhlasíme s jeho rozhodnutím, ako to bolo s tými mnohými, keď sa jednalo o tie veci s Hitlerom. Ale aj tak potrebujeme tento absolut. Najvyšší súd je absolut pre tento národ a pre súdnictvo. Miestne súdy urobia nejaké rozhodnutie, ale najvyšší súd má

posledné slovo. Krajina niečo také potrebuje, pretože národ je zaviazaný na absolut najvyššieho súdu. Všetko potrebuje absolut. Viete že dokonca hra s loptou potrebuje absolut? Prirodzene. Aký absolut je pri hre s loptou? Rozhodca. Bez rozhodcu nič nejde. Vždy podľa toho, kde stojíme, alebo sedíme, vidíme, že to bola neplatná strela alebo gól. Úplne jedno čo niekto hovorí, ak rozhodca povie: “Gól!”, tak je to gól. Preto je rozhodca. Čo by sa dialo, ak by tam nebol žiadny rozhodca? Bola by tam samá hádka a chaos a žiadna hra by nemohla vôbec prebehnúť. Preto potrebujú pri hre absolut. Tak to musí byť.

Absolut potrebujeme aj v dopravnej premávke. Dopravný signál je absolut. Je to absolut pri premávke na ceste. Čo by sa stalo, ak by neboli žiadne dopravné predpisy, alebo by boli semafore vypnuté? Vtedy príde jeden z jedného smeru a povie: “*Ja som prišiel prvý a musím tadiaľto prejsť, inak prídem neskoro do práce.*” To by ste mali rýchlo zápchu. Ale semafore sú absolut, riadia premávku, pri zelenej môžeme ísť, pri červenej musíme zastaviť. Ak by sme nemali žiadne semafore, tak by sme mali všade zápchu. Tak to je, obrazne povedané, s kresťanskou vierou dnes, máme mnohé zápchy, pretože každý si vyrába svoj vlastný absolut.

Ale my máme jeden absolut, totiž to Slovo živého Boha. To rieši všetko navždy, úplne jedno čo ostatní hovoria.

Skoro to prišlo tak ďaleko, ako to bolo za dní sudcov. Každý má svoj vlastný absolut, ale oni všetky pominú, tak ako faraóni a všetko ostatné.

Boží absolut je Jeho Slovo. On nám ho dal. Nebo a Zem pominú, ale Jeho Slovo nikdy nepominie. To mám rád.

Už nemáme mnoho času. Preto spomeňme len niekoľkých ľudí, ktorí mali absolut, a ktorí sa dostali do núdze, keď boli blízko smrti, tak ako to prežívame dnes večer. Chceme si to s niektorými z nich predstaviť. Začneme s tou starou známou záležitosťou, keď hriechy na Zemi začali rásť. “*A Hospodin ľutoval, že učinil človeka na zemi, a mal bolesť vo svojom srdci.*”, a chcel svet zničiť. Vtedy dal Bôh Noemu absolut: To bolo jeho Slovo. Absolut bola záchrana pre ľudstvo. Noe vedel, že svet bude zničený, ale Bôh mu dal absolut svojho Slova, aby svoj ľud zachránil pred smrťou. Aký to bol absolut, ktorý mal ľudí zachrániť pred smrťou? Bolo to to Slovo Božie. To bol absolut, bez ohľadu na to, čo niekto niekde inak povedal.

Veda povedala: “*Tam hore nie je žiadny dážď. S našimi prístrojmi môžeme dokonca skúmať mesiac. Tam nie je žiadny dážď. Ako môže odtiaľ prísť dážď?*”. Ak Bôh povie, že príde dážď, tak On môže ten dážď mať v nebi, pretože On to povedal!

Noe započal dielo a staval koráb na záchranu ľudí. Ľuďom bol daný absolut, aby boli zachránení, ak by na základe absoltu šli touto Božou pripravenou cestou.

Aj my sme prijali tento absolut. S tým, čo teraz poviem by som chcel niečo objasniť rodičom týchto mladých ľudí. Niekedy bývame skúšaní, po tom čo sme to prijali, aby sme ukázali, či skutočne veríme. Takto Bôh zvyčajne jedná.

On nemôže zmeniť svoj program, pretože On sám je Slovo. *“Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Bôh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.”* On je stále Bôh. On je ten istý včera dnes a naveky. On je stále Bôh.

Ak je volaný a zasiahne, potom je Jeho spôsob jednania navždy platný. On musí zostať pri tom a nemôže to zmeniť, pretože je neomylný.

Ja môžem zmeniť môj názor a vy tiež. Pretože my sme omylní. Z toho dôvodu robíme chyby.

Bôh ale nemôže svoje rozhodnutie zmeniť, pretože je neomylný a Jeho jednanie je preto vždy dokonalé. On nemôže povedať: *“Tu som sa mylil, a zmením moje rozhodnutie.”* To by znamenalo, že sa Bôh mení, ale Bôh sa nemôže zmeniť, a práve tak málo sa môže zmeniť Jeho Slovo.

Po tom čo Noe Jeho absolut prijal, Bôh Noeho skúsil. Noe vošiel do korábu a Bôh za nim zavrel dvere. Bezpochyby očakávali, že už ďalšie ráno prídu mraky a začne pršať. Ale ďalšie ráno vyšlo slnko, tak ako to bolo vždy.

Viem si prestaviť, že tí polovične veriaci povedali: *“Pod’me tam, možno že ten starý muž má predsa pravdu, možno že sa veda predsa mylí a je tam hore nejaký dážd’.”* Pomyslite na to, že do toho času ešte nikdy nepršalo.

Na druhý deň svietilo slnko tak isto, a aj ten nasledujúci a tak až po siedmy deň. Noe vyšiel na vrchné poschodie korábu, tak že mohol pozorovať nebo. A toho rána po siedmych dňoch, po tom čo ľudia odložili tú jedinú a dokonalú možnosť, ktorú im ponúkal Bôh k ich záchrane, začalo pršať a odvodňovacie kanále sa naplnili. Konečne sa koráb pozdvihol a odniesol Noeho i všetkých, ktorí boli na ňom do bezpečia. **Boli zachránení, pretože Božiemu Slovu, jeho zasľúbenému Slovu, verili ako absoltu.**

Úplne jedno, aké zlé sa to zdá byť, ak sa zotmie, verte vášmu absoltu.

Mojžiš sa pokúsil zachrániť život chudobných Židov. Aj im sa vodilo skoro tak zle, ako týmto mladým ľuďom, ktorých sa pokúšame zachrániť. Oni boli otroci a usmrcovali ich podľa ľubovôle, kedy chceli. Mojžiš cítil vo svojom srdci, že to nebola vôľa Božia. Pokúsil sa o to skrze vzdelanie. Chcel to zvládnuť skrze vlastnú námahu a žalostne stroskotal. On učinil niečo, čo nebolo správne, tak že jedného muža usmrtil. A to nebolo správne.

Potom utiekol do púšte a strávil tam štyridsať rokov. Ale jedného dňa, keď ďaleko vonku na púšti pásol ovce, videl svetlo v trnitom kriku. Keď sa Mojžiš priblížil k tomu svetlu, zavolať hlas Boží na neho z ohnivého stúpu tieto slová: *“Mojžiš, Mojžiš”*. On odpovedal: *“Tu som, Pane!”*

Vtedy povedal: *“Sozuj svoju obuv so svojich nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem. Ja som počul krik môjho ľudu. Počul som krik ich modlitebného zhromaždenia. Spomínam si na to že som im dal zaslúbenie.”* Ó, to by malo dnes večer zapáliť srdcia všetkých veriacich! *“Ja som Bôh. Ja si spomínam na moje zaslúbenie.”* Aký biblický - podľa Písma, bol ten hlas! Potom povedal: *“Mojžiš, Ja ťa tam posielam, aby si ich oslobodil.”*

Ako som povedal už na začiatku, keď prijmem absolút Boží, niekedy činíme veci, ktoré sa javia v očiach ostatných ľudí smiešne. Môžete si predstaviť, že nejaký muž, ktorý musel utiecť z Egypta, ráno potom, čo videl tento absolút, toto Slovo Božie, sa tam vráti späť? To čo Bôh povedal, bolo pre neho absolút, isté potvrdenie, pretože to bolo Slovo. Existovalo zaslúbenie, a teraz ho ten veľký Bôh, ktorý všetko stvoril, potvrdil. On spôsobil pred Mojžišom div, a tým ukázal, že on je Bôh Stvoriteľ. Na druhý deň vzal Mojžiš svoju ženu, posadil ju na osla a jedno dieťa do lona. Tento osemdesiat-ročný muž s dlhou bradou a holou hlavou sa dal na cestu s palicou v ruke jasajúc do Egypta.

“Kam ideš, Mojžiš? Idem do Egypta, aby som nad ním zvíťazil!”

Invázia jedného muža. Prečo? Pretože mal absolút. Mal niečo, to Slovo Božie, na ktoré sa mohol odvolať. Osemdesiatročný muž s oslom a palicou v ruke. To bolo všetko čo mal. Predstavte si inváziu jedného muža dnes v Rusku. On tam išiel a vykonal svoje poverenie, pretože mal absolút. Hovoril s Bohom a počul hlas Boží. Urobil to. Prečo? Pretože to bolo celý život v ňom. Bol to absolút.

Žiadny muž nemá právo stáť za pultom a kázať evanjelium, jedine, že by vkročil na túto svätú pôdu tak, že ho žiadny neveriaci nemôže už nikdy od toho nadprirodzeného Boha odvrátiť. Ježiš nenechal svojich učeníkov kázať, aj keď ho dobre poznali. Museli ísť do Jeruzalema a tam čakať, až boli vyzbrojení mocou z výsosti. Toto prežitie potrebovali.

Mojžiš vedel, že je prorok, vedel, že bol určený pre túto úlohu, ale ešte **nemal toto osobné prežitie**, absolút, nemal potvrdenie, že oslobodenie ľudu skutočne nastane, keď tam išiel. Potom už nebol ten istý. Išiel tam, pretože mal absolút a činil všetko tak, ako mu to Bôh prikázal. V jeho srdci nebol žiadny strach, keď hodil tú palicu, ktorá sa premenila na hada a tí svetsky zmýšľajúci napodobňovatelia povstali so svojim spôsobom služby, hodili tam

svoje palice a učinili to isté. **Mojžiš vykonal presne to, čo mu Bôh prikázal. On nemusel nič iné činiť, len pokojne vyčkať, kým sa sláva Božia zjaví.** Až kým Bôh nechal všetkých tých hadov pohltiť tým Mojžišovým. Tak sa to deje. Bol si istý, že Bôh, ktorý ho k tomu poveril, sa o neho v tej obtiažnej situácii postará.

Môžeme my dnes večer na základe toho, že tento mladý muž posvätil svoj život Kristu, uchopiť tento absolut, aby Bôh mohol učiniť to nemožné ako možné? On môže viesť srdcia sudcov. Prečo sa pokúšame o tak mnohé iné veci? Postavte Boha na prvé miesto a opríte sa o zaslúbenie, veď Boh zaslúbil, že to učiní.

Myslite na to: Mojžiš bol navždy premenený, pretože vzal Boha za Jeho Slovo a veril. Prežil, že sa to zaslúbenie pri ňom naplnilo. Môžeme zmieniť viacerých, ale nemáme čas.

Keď som si dnes robil poznámky, tak som myslel aj na to, ako to bolo s Danielom. Pre neho znamenalo klaňanie sa inému Bohu trest smrti, ale on bol v spojení s Bohom a vedel že Bôh je schopný ho zachrániť. Tí traja židia, ktorí boli v peci, ktorá bola sedemkrát viac rozpálená ako zvyčajne, boli hodení dnu a mali byť spálení ohňom, ale verili Bohu. Oni povedali: *“Náš Bôh je mocný nás z tej ohnivej pece zachrániť.”* Prečo? Pretože mali absolut, mali Slovo Božie.

O čo viac môže Bôh, ktorý mohol oslobodiť tých Židov z väznice smrti, ohnivej pece, oslobodiť tohoto židovského chlapca z cely smrti, v ktorej sa teraz nachádza?! Veď On je ten istý Jehova, Bôh ktorý vždy bol! Tak, ako apoštol Pavol, i my poznávame, že ten istý Bôh dnes žije a je ten istý včera, dnes a až na veky. Kresťania môžu uchopiť nezmeniteľnú ruku Božiu a celú situáciu zmeniť. Modlitba zmení veci. To by sme chceli.

Čo môžeme povedať o Jozuovi? Ako mal prejsť cez Jordán? Zdalo sa, ako keby mal Bôh zvláštnu vojenskú stratégiu, pretože v apríli je stav vody veľmi vysoký. Ale On povedal Jozuovi: *“Vezmite truhlu zmluvy a choďte na druhú stranu.”* Viac nepotreboval činiť. Bôh rozdelil Jordán a vysušil zem tak, že mohli prejsť a boli zachránení. To bolo mocné! Žiadny div, že Jozua povedal: *“Ja a môj dom chceme slúžiť Hospodinu!”*

Ako rád by som ešte hovoril o Dávidovi, o tom veľkom patriarchovi! Predtým niekto hovoril o Dávidovom hriechu. Ale ten mu bol odpustený. Keď išiel do boja, tak mu bolo tak, ako sa to hovorí: *“klesol na myslí”* Pretože protivník bol silný. Dávid bol pod stromom a tiekol mu pot. Ale potom začul šum v strome a všetko sa zmenilo. Dávid sa pozdvihol a zaútočil, pretože mal absolut. Vedel, že Bôh ho predchádza.

Môžeme sa modliť modlitbou viery, ktorá pohne Bohom, aby pôsobil v tej väznici? Isteže môžeme! Veríme, že to môžeme, ak sa držíme pevne tohto absolutu.

Abrahám nazval to, čo tu ešte nebolo, ako keby to už bolo, pretože mal od Boha zaslúbenie, že bude mať od Sáry dieťa. Mal skoro sto rokov a ona deväťdesiat. *“...a nepochyboval o zaslúbení Božom v nevere, ale bol posilnený vo viere dajúc slávu Bohu a súc cele istý toho, že to, čo zaslúbil, je mocný aj učiniť.”*

(v originále: *“A aj tak sa nenechal skrze neveru zaviesť do bludu ale bol vo viere stále silnejší v tom, že dal Bohu časť.”*)

My predsa kladieme nárok, že sme deti Abraháma.

Biblia je predsa napísaná už odo dní Abraháma a my máme všetky tie svedectvá, že Jehova svoje Slovo dodrží. Kristus je Syn Boží. On je Prostredník medzi Bohom a ľuďmi, a okrem Neho nie je žiadneho. On zaslúbil: *“Ak o niečo prosíte môjho Otca v mojom mene, tak vám to dá.”* My kladieme nárok, že sme deti Abraháma. Abrahám nazval to, čo tu bolo, ako keby to nebolo a naopak, pretože veril Bohu z celého srdca. Kristus bol ten hlavný bod v živote Pavla. To bol jeho absolut, ktorého sa pevne držal.

Kristus bol absolut vzkriesenia, tak ako sme povedali: *“Bôh zaslúbil skrze prísahu Dávidovi, že jeho duša nezostane v kráľovstve smrti.”* Prisahal, že urobí koniec každej neistote. Prisahal, že jeho duša nezostane v pekle, ale že ju vzkriesi. Preto spoliehal na Boha. Bol ukrižovaný, zomrel, vstal z mŕtvych, a vstúpil hore na nebesia, pretože veril Bohu.

Pretože nám dal príklad, o to viac môžeme prijať tento absolut. Ak pre Krista vystačilo jedno zaslúbenie, o čo viac sme schopní my s tými tisícmi zaslúbeniami!? **Krv Ježiša Krista nás plne a cele očisťuje a zaviedla nás späť do Božej prítomnosti ponad tú veľkú priepasť hriechu, ktorá nás skrze neveru delila od Boha, takže s Ním môžeme hovoriť.** Áno, my musíme mať absolut.

Počas toho, ako prichádzam k záveru, myslím ešte na niekoho, totiž na George Washingtona, keď mladá Amerika bojovala o prežitie, o život nášho veľkého národa. George Washington bol kresťan, bol veriaci. Vo Valley Forge, tak sa to tam volá, mala len tretina amerických vojakov na nohách topánky. Zima bola studená a bol mráz, rieka zamrzla. Na druhej strane boli Briti. Život tohoto malého národa bol v nebezpečí.

Čo on učinil? Veď bol veriaci. Išiel v tú noc von, pokľakol do snehu a modlil sa, až bol až po bok premočený ľadovou vodou. Modlil sa tak dlho, až obdržal absolut, odpoveď od Boha, že mu Bôh dá víťazstvo.

Na druhý deň ho už nič nemohlo držať vo Valley Forge. Prekročil Dalaware, prebojoval sa so svojimi biedne oblečenými, bosými, mrznúcimi vojakmi skrze ľad a sneh. On zvíťazil. Po tom, čo skrze jeho kabát prenikli tri guľky. Prečo? Pretože spoliehal na absolut vypočutej modlitby. Amen. Na takých veciach je náš národ založený.

Čo je dnes teda s tými ľuďmi, ktorí dnes tvrdia, že sú veriaci? Prečo sme takí rozrušení v hodine, ako je táto? Nebuďte nepokojní, buďme vojaci. Áno. On sa modlil, až dostal odpoveď. Potom ho už nezdržali žiadne okolnosti, žiadna hmla, žiadni bosí vojaci, oni mohli zvíťaziť, pretože to Bôh povedal. Ani tie guľky z pušky nepriateľ a ho nemohli usmrtiť. Ako k tomu prišlo? On mal modlitebnú hodinu a obdržal odpoveď.

Ako to bolo v tú noc, keď bol apoštol Peter vo väzení a mal byť na druhý deň odsúdený na smrť? Mal dostať trest smrti, tak ako tento židovský chlapec teraz. Ale čo oni učinili? To isté, čo činíme my tu v Houstone. Zhromaždili sa k modlitbe v dome Jána menom Markus. V tom čase keď sa modlili, prišiel anjel Pána do žalára, odomkol putá a brány, vyviedol Petra von a on potom šiel rovno do tohoto modlitebného zhromaždenia.

Verím, že ten istý Bôh žije ešte dnes večer. Ak by Bôh nebol ten istý, tak by niečo nesúhlasilo. Iste.

Skrze čo sa to stalo? Skrze modlitebné zhromaždenie verných veriacich kresťanov, ktorí verili, že Bôh ich brata zachráni od trestu smrti. Boli to veriaci, ktorí sa celú noc modlili, ležali na svojich tvárach a volali k Bohu.

Jeden kazateľ povedal, že sa bude celú noc modliť. Dnes máme problém s tým, že ľudia sa rýchlo vzdajú. Sú unavení a ospalí. sotva vydržia modliť sa desať minút, niečo nesúhlasí.

Ak Boha milujeme, tak by sme nemali zostať nečinní. Všetko čo v nás je, by malo vyjadrovať tú lásku Krista. Ona by mala byť našou nádejou a našou žiadosťou. Sme taký leniví, sme takí ľahostajní, aj keď je svet okolo nás napadnutý smrťou. Ľudia žijú a umierajú bez Boha a nám je to ľahostajné. Myslíme si, že to stačí, chodiť do zboru.

Pred niekoľkými týždňami som v jednom zbore hovoril o príchode Krista. Potom mi niekto povedal, keď som išiel von: *“Brat Branham, ty tých ľudí vylakáš k smrti!”* a ja som sa pýtal: *“Čím?”*

On povedal: *“Ty si hovoril o príchode Krista. O tom by som nechcel nič počuť, ja mám malého chlapca, ktorého musím vychovať. Mám dcéru, ktorá ešte chodí do školy.”*

Ja som odpovedal: *“Príchod Krista je ale to najkrajšie, čo si viem predstaviť.”* Iste.

Biblia hovorí: *“Všetkým, ktorí milujú jeho príchod, zjavenie.”* Ó, aký deň to bude, keď to smrteľné oblečie nesmrteľnosť, a tento zhníly dom, v ktorom bývam bude v jednom okamihu premenený v znádhernené telo, rovnaké, ako to Jeho! Mala by to byť srdečná túžba zboru. Každý muž a každá žena by mala horieť pre zachraňovanie duší na ulici. Iste. Pýtam sa, riadime sa skutočne podľa tohoto absolutu, ako to tvrdíme? Je to skutočne tá ranná hviezda, na čo vzhliadame? Ak sa spoľahneme len na to, že patríme k nejakému zboru alebo denominácii, tak sa s nimi budeme točiť tak, ako sa točí ten svet. Ale existuje hviezda, ktorá je nezmeniteľná, existuje niečo, čo sa nemôže zmeniť, Bôh sa nemôže zmeniť, Jeho Slovo sa nemôže zmeniť, jeho Biblia sa nemôže zmeniť. **Človek, ktorý je z Boha znovuzrodený, v ktorom Kristus žije, potvrdí každé zasľúbenie slovom “Amen”.** Čo potrebujeme, sú modlitebné zhromaždenia. Najprv musíme uveriť a pre nás veriacich musí byť Slovo Božie našim absolutom. **Slovo Božie je kotva pre každého veriaceho.**

Ježiš vo Svojom Slove povedal: *“Ak zostanete vo mne a moje Slová zostanú vo vás, tak proste o čo chcete a stane sa vám.”* Premýšľajte o tom. Potrebujete ešte jeden absolut? Môžete na niečo iné spoliehať ešte viac? *“Ak zostanete vo mne a moje Slová zostanú vo vás, tak proste o čo chcete.”*

Prosme Boha o to, aby riadil srdcia sudcov a predstavených väznice tak, aby tento mladý muž mohol vyjsť z cely smrti. Ak v týchto modlitebných zhromaždeniach o to prosíme v plnej dôvere, potom to obdržíme. Takýmto spôsobom ja verím Bohu.

Pretože Bohu verím, som dnes večer tu. Z toho dôvodu som odriekol zhromaždenie, aby som mohol byť dnes tu. Musím ešte dnes v noci cestovať späť do Tucsonu, ale zostal som tu, aby som moju vieru zjednotil s vašou. Jedná sa o jedného človeka, o jednu dušu, ktorá je v obavách, niekto je v núdzi. **My, kresťania sa musíme prebudiť do reality, tej pravej, pravdivej viery, zakotvenej v Slove Božom, a odvolať sa na zasľúbenie.** Ono znie: *“Ak zostanete vo mne a moje Slová zostanú vo vás, tak proste o čo chcete.”* a: *“Ak môj ľud, podľa môjho mena sa zhromaždí a sa ku mne modlí, tak ich vypočujem.”* Jedná sa o modlitebné zhromaždenie.

Verím, že s tými právnikmi, sudcami a väznicou by sme mali hovoriť, ale brat, ak tvoja nádej nie je zakotvená v niečom, čo siaha nad ľudský úsek a ľudské myšlienky, budeš horko sklamaný.

Ak ale môžeš ukotviť svoju vieru na také miesto, ktoré poznáš, zostaneš tam a modlíš sa, až kým Boh odpovie, a ty vo svojom srdci vieš, že sa to splní, tak sa to stane.

Zažil som, že boli prebudení mŕtvi, ktorí už ležali v márnici. Zažil som, že slepým boli otvorené oči a hluchým vrátený sluch. Videl som, ako skrze silu

všemohúceho Boha boli uzdravení od nádorov, malomocenstva, pretože verili, že Bôh, ktorý to zaslúbenie dal, je mocný ho aj naplniť. To je pravá, pravdivá viera, ako ju mal aj Abrahám.

Uchopte ho, držte sa toho pevne a modlite sa. Nie len pokľaknúť a povedať: *“Oslobod’ tohoto úbohého chlapca a pošli ho domov”*, to si prajeme všetci, ale vydržme až kým sa niečo stane. Keď sa niečo stane, potom budeme všetci v tejto malej skupine, ktorá sa dnes večer zhromaždila tu v tomto auditóriu, mať túto istotu. Ona nám bude daná, ak máme dostatok viery v silu Božiu. Ak zotrváme v modlitbe, až kým obdržíme spojenie a absolút príde dole, ten ohnivý stĺp, ktorý bol tu v Houstone odфотографovaný aparátom Teda Kippermana. On je dnes večer tu, ešte stále tak mocný ako vtedy, aby tohoto chlapca oslobodil, ak len tomu veríme. Veď on je ten istý včera, dnes a na veky. Ja tomu verím z celého srdca. Preto som tu, aby som Bohu dal moju modlitbu spolu s vašimi modlitbami, aby zachoval ich život.

Ak môžete zotrvať v modlitbe, až tú odpoveď, tú istotu máte, tak ako to prežil Washington, ako to prežil Ján Markus, ako to Daniel a Mojžiš prežili. Ten absolút, o ktorom viete, že ste v Ňom zakotvení. Na tomto absolute Pán založil svoju cirkev a žiadny súd na zemi sa tomu nemôže vzoprieť.

Ten istý Bôh, ktorý toho krivonosého žida Pavla, na ceste, keď chcel zajať kresťanov, premenil na milého kresťana, ten istý Bôh žije ešte dnes večer. On môže zmeniť zákon na milosť tak často, ako len chce. Aleluja. Aj keď ma označujú ako svätú kolobežku, aj tak by som s tým znova začal. Verím Bohu.

Ak ste zotrvali v modlitbe, tak potom sa naplní ev. Marka 11.22, *“Majte vieru v Boha, v pravde vám hovorím, ak poviete tamtej hore: Zdvihni sa...”*, ak ste tento absolút obdržali, ak ste týmto Duchom pomazaní, ktorý je vyvýšený nad tým vedeckým dôkazom, ktorý všetko povolal do bytia, ešte predtým, ako bol nejaký atóm alebo molekula, ak je vaša duša v tom zakotvená, tak už to nemôže nič zastaviť! *“Ak tej hore poviete : Pozdvihni sa... a vo svojom srdci nepochybuje, že to čo ste vyslovili sa tiež naplní, potom sa to aj naplní.”* Vari toto nie je absolút, ktorého sa môžeme pevne držať!? Určite to je. Áno je to absolút.

Národ má absolút. Vo vašom živote je absolút, všade, kde chceme niečo dosiahnuť, potrebujeme nejaký absolút.

Vážime si toho právnika, vážime si všetkých ostatných mužov, tohoto milého kaplána z Kalifornie a jeho nádhernú zvesť. Aj nášho brata, ktorý chcel dať k dispozícii peniaze, aby pomohol tejto chudobnej žene, aby boli oslobodení. To všetko je dobré. Vážime si to. Som za to.

Ale existuje niečo, čo prechádza nad to. Priatelia, čo pôsobí ešte ďalej, po tom, čo skončíme toto zhromaždenie. My musíme toto zhromaždenie

zakotviť do absolutu, kde ten istý Bôh Jehova poslal oslobodenie. On je dnes stále ešte ten istý Boh ako vždy bol. Veríte tomu? Amen.

Preto sa chceme teraz pozdvihnúť a zjednotiť sa v modlitbe, až kým obdržíme tento absolut. Pozdvihnete vaše ruky k Bohu a modlite sa, až kým preniknete, až kým tento absolut príde do vášho srdca.

Modlime sa. Pane, náš Bože, pošli svojho Ducha svätého dole a oslobod' tieto deti tam. Ó Pane, oni sa nachádzajú v údolí tieňov smrti. Niečo je v pohybe sa stať, Pane. Prosíme, aby toto modlitebné zhromaždenie niečo zapálilo. Ja Ti verím, Pane. Ja s tým počítam a verím, že Ty týchto mladých ľudí oslobodíš. Daj to, všemohúci Bože. My o to prosíme, ako tvoja cirkev skrze Ježiša Krista. Amen.